

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 55 van 15 juni 2007
In de zaak X/ IVde kamer

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Iraakse nationaliteit, op 14 april 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 234, § 1, eerste en tweede lid, van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting van het geding ingediend op 29 december 2006 met toepassing van artikel 235 §3 van voornoemde wet.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 februari 2007, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. FASTENAEKELS en van attaché D. HANOULLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid.

1.1. Verweerder roept een exceptie van onontvankelijkheid in omdat het "voorliggend" verzoekschrift geen uiteenzetting van middelen bevat.

1.2. Verzoekster verwijst ter terechtzitting naar haar initieel verzoekschrift van 14 april 2006.

1.3. De Raad stelt vast dat met het voorliggend verzoekschrift het verzoekschrift tot voortzetting van 29 december 2006 wordt bedoeld.

Artikel 235, §3, tweede lid, van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bepaalt dat het verzoekschrift tot voortzetting bevattende een aanvulling van het initiële verzoekschrift op straffe van onontvankelijkheid dient te beantwoorden aan de vereisten bepaald in artikel 39/69, § 1, van de voormelde wet van 15 december 1980 met uitzondering van de vereiste bepaald in artikel 39/69, §1, tweede lid, 4°.

Deze uitzondering betreft de vereiste van een uiteenzetting van feiten en middelen. De exceptie wordt dan ook verworpen.

2. Over de feitelijke omstandigheden.

2.1.1. Verzoeksters relaas wordt in de bestreden beslissing als volgt weergegeven:

"U, die de X nationaliteit bezit en het X geloof aanhangt, zou afkomstig zijn van X in Centraal-X. U zou niet politiek actief zijn geweest in uw land van herkomst. Uw vader zou sinds 1990 lid zijn geweest van de X van het voormalige regime van president Saddam Hoessein. Hij zou de positie van 'X' (lid van een X) hebben bekleed. U zou geen kennis hebben van het inhoudelijk politiek engagement van uw vader bij het voormalige regime. Uw broer X zou ook actief zijn geweest binnen deze partij, maar u zou noch op de hoogte zijn van zijn politieke graad, noch van zijn inhoudelijk politiek activisme. Na de val van het X zou er een klopjacht zijn ontstaan op voormalige X door het Amerikaans leger en de huidige X autoriteiten. Omstreeks februari 2004 zouden onbekenden op de voordeur van uw ouderlijk huis een dreigbrief hebben geplakt met het bevel het huis te verlaten omwille van het politiek profiel van uw vader bij de X. Een week later zou er een gelijkaardige brief aan uw huisdeur zijn aangetroffen. Uit vrees voor wraakacties door de huidige X autoriteiten en verzetsgroeperingen zou uw familie zijn ondergedoken bij verschillende familieleden. Uw vader en broer X zouden zich afzonderlijk bij verschillende verwanten hebben verscholen. U zou een zestal maanden bij uw ooms thuis hebben verbleven en er slecht zijn behandeld door de echtgenotes van uw ooms. Zo zou u meermaals seksueel geïntimideerd zijn geweest door een verwant van één van de echtgenotes van uw oom. U zou uw vader slechts één keer door het raam hebben gezien, maar niet hebben gesproken. Uw ooms zouden u verteld hebben dat uw broer X twee keer zou zijn gearresteerd en gedetineerd. Een eerste keer zou hij door het Amerikaanse leger zijn aangehouden omdat hij de avondklok zou hebben genegeerd. Hij zou na twee weken detentie zijn vrijgelaten. De tweede keer zou hij zijn gearresteerd door de huidige X politie vanwege een verkeersincident. Hij zou zijn vrijgelaten na een minnelijke schikking. U zou tevens van uw ooms vernomen hebben dat uw vader zou zijn ontkomen aan een aanslag door onbekenden. Vanwege uw slechte behandeling door de echtgenotes van uw ooms en uit vrees voor wraakacties door de huidige X autoriteiten en het verzet vanwege het politiek verleden van uw vader zou u op 6 augustus 2004 naar X zijn gevlucht en verder Turkije zijn ingereisd. Vervolgens zou u vanuit de luchthaven van X samen met de smokkelaar, die over de nodige reisdocumenten zou hebben beschikt, naar België zijn afgereisd waar u op 11 augustus 2004 asiel aanvraag. U verklaart thans niet naar Irak te kunnen terugkeren uit vrees het slachtoffer te worden van wraakacties door onbekenden vanwege het politiek verleden van uw vader bij het voormalig X. Uw vader zou nog steeds ondergedoken zijn bij verschillende verwanten en kennissen. U zou van tijd tot tijd met hem telefonische contacten onderhouden alsook met uw moeder. Ze zouden u verteld hebben dat uw broer X negen maanden geleden op straat zou zijn gedood door onbekenden vanwege het politiek verleden van uw vader. Uw andere broer Ali zou na deze moord naar Iran zijn gevlucht uit vrees hetzelfde lot te zullen ondergaan."

2.1.2. Verzoekster betwist deze beschrijving niet.

3. Over de asielaanvraag.

3.1. In de bestreden beslissing wordt als volgt gemotiveerd:

"Niettegenstaande de initiële ontvankelijkheidsverklaring van het Commissariaat-generaal (CGVS) dient in de gegrondheidsfase te worden vastgesteld dat aan u de hoedanigheid van vluchteling niet kan worden toegekend en dit omwille van de volgende redenen. Er dient opgemerkt dat er ernstig getwijfeld kan worden aan het voorgehouden politiek engagement van uw vader bij de X en uw daaruit voortvloeiende vluchtmotieven. Vooreerst wist u niets te vertellen over zijn inhoudelijke politieke activiteiten in de schoot van deze partij. Evenmin wist u aan te geven welke promoties uw vader zou hebben doorlopen om tot "X" te worden gepromoveerd (zie gehoorverslag ten gronde, p.5, p.5 bis). U kwam hieromtrent niet verder dan in algemene en vage bewoordingen aan te geven dat hij deel zou hebben genomen aan partijvergaderingen (zie p.7 bis, p.8). Uw uitleg als zou uw vader ook na de val van het regime van Saddam Hoessein u niets verteld hebben over zijn politiek engagement is weinig geloofwaardig gezien u immers verklaarde dat uw gehele familie op basis van zijn politiek profiel als X-verantwoordelijke vervolgd zou worden en u hierdoor genoodzaakt zou zijn geweest uw land van herkomst te ontvluchten (zie gehoorverslag ten gronde, p.4, p.4 bis, p.5, p.6, p.6 bis, p.7, p.7 bis). Bovendien verklaarde u sinds uw verblijf in België nog regelmatig telefonische contacten te onderhouden met uw vader en moeder waardoor kan verwacht worden dat u ten minste zou zijn ingelicht over de mate van zijn engagement en zijn inhoudelijke politieke activiteiten (zie gehoorverslag ten gronde, p.3, p.3 bis). U kon tevens geen enkel bewijsstuk voorleggen ter staving van zijn vermeend engagement bij de X. Dient tevens aangestipt dat u evenmin informatie kon verschaffen over uw voorgehouden politiek activisme van uw broer X voor de X (zie gehoorverslag ten gronde, p.7 bis). U wist hieromtrent enkel aan te geven dat hij deel zou hebben uitgemaakt van deze partij en aan vergaderingen zou hebben deel genomen (zie gehoorverslag ten gronde, p.7 bis, p.8). U kon dit tevens niet staven met enig bewijsmateriaal. Voorts dient opgemerkt dat uw verklaring als zou uw broer X na zijn vermeende arrestatie door het Amerikaans leger door zijn overtreding van de ingestelde avondklok en zijn aanhouding door de huidige X politie omwille van een verkeersovertreding telkens zonder enige beschuldiging en veroordeling op basis van zijn vermeend Baathprofiel zijn vrijgelaten, de geloofwaardigheid van zijn politiek engagement verder ondermijnt (zie gehoorverslag ten gronde, p.10 bis, p.11, p.11 bis, p.12, p.12 bis). Immers, na de val van het X werden X door het Amerikaans leger en de huidige X autoriteiten geïdendeerd. Uw uitleg als zouden ze niet op de hoogte zijn geweest van het X van uw broer is niet afdoende en valt moeilijk te rijmen met uw bewering dat uw familie zou zijn geïdendeerd vanwege de hoge positie die uw vader zou hebben bekleed binnen de X (zie gehoorverslag ten gronde, p. 8). Tot slot is het zeer bevreemdend dat u die geen politieke banden heeft gehad met de X wel uw land heeft ontvlucht terwijl uw vader en broer als vermeende X drie jaar na de val van het regime van Saddam Hoessein nog steeds in Irak verblijven. Bovenstaande vaststelling wijst geenszins op een geïdendeerd zijn van uw vader en broer met het oog op vervolging. Uit bovengenoemde bevindingen dient besloten dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw voorgehouden politiek engagement van uw vader en broer X bij de X. Hierdoor kan er evenmin geloof gehecht worden aan uw daaruit voortvloeiend vluchtrelaas, namelijk het feit dat u door de echtgenotes van uw ooms slecht werd behandeld. Bovendien kan u geen enkel begin van bewijs van uw voorgehouden problemen voorleggen. U heeft onvoldoende concrete noch persoonlijke elementen aangevoerd die wijzen op een persoonsgerichte en systematische vervolgingsvrees in de zin van de Conventie van Genève. U heeft bijgevolg niet aannemelijk gemaakt een vluchteling te zijn in de zin van deze Conventie. Uw voorgelegde identiteitskaart bewijst wel uw X identiteit en afkomst welke hier niet ter discussie staan, maar is niet van die aard om bovenstaande appreciatie in gunstige zin te wijzigen."

3.2.1. Verzoekster werpt de schending van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling op.

Zij voert aan dat:

- haar familie omwille van het X van haar vader en in mindere mate van haar broer geïdendeerd wordt;

- zij als jonge ongehuwde vrouw in een patriarchaal gezin niet op de hoogte kon zijn van de politieke activiteiten van haar vader en haar broer;
- zij in diezelfde context hun beslissingen niet in vraag kan stellen;
- zij niet weet in welke omstandigheden haar broer werd vrijgelaten;
- haar familie mogelijks geen verdere informatie verschaft uit vrees;
- zij als alleenstaande jonge moeder zonder familiaal-sociaal netwerk in een mensonwaardige positie gedwongen wordt.

3.2.2. Verweerder repliceert dat:

- verzoekster niet in staat is haar beweringen aan te tonen met de nodige stukken;
- op basis van alle aangehaalde elementen kan geconcludeerd worden dat verzoekster niet tegemoet komt aan de op haar berustende bewijslast;
- verzoeksters onwetendheid over de activiteiten van haar vader en haar broer binnen de X niet aannemelijk zijn;
- verzoekster geen informatie over haar bronnen omtrent de positie van de vrouw in Irak bijvoegt;
- de vrijlatingen van haar broer als X niet te rijmen vallen met verzoeksters bewering dat haar familie gevisieerd werd;
- familieleden met een hoger risicoprofiel nog in Irak verblijven.

3.2.3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (R.v.St., X, nr. 163.124, 4 oktober 2006; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). Indien het relaas ongeloofwaardig is, moet niet worden ingegaan op de situatie op het gebied van de mensenrechten (R.v.St., X, nr. 132.690, 18 juni 2004).

3.2.3.2. Te dezen voldoet verzoekster niet aan haar bewijsplicht. In redelijkheid mag van haar verwacht worden dat zij een antwoord kan verstrekken op elementaire kennisvragen, die de essentie van haar vluchtrelaas, namelijk de binding van haar familie met de X, betreffen. Dit is des te verwonderlijker in het licht van de verklaringen van verzoekster dat zij nog contacten onderhoudt met haar familie in Irak. Er kan niet worden aangenomen dat verzoeksters familieleden, wetend dat zij in België verblijft en er asiel heeft gevraagd, omwille van de "socio-culturele context" weigeren haar informatie te verschaffen.

Hierbij dient aangemerkt dat verzoekster niet afgesloten is geweest van de buitenwereld, maar werkzaam was als receptioniste bij een tandarts en in staat is geweest deels met eigen middelen haar reis naar België te betalen.

Verzoekster verklaart evenmin aannemelijk waarom familieleden met een hoger risicoprofiel dan zijzelf nog steeds in Irak verblijven. Van problemen van haar zussen, die toch gelijkaardig zouden zijn, heeft zij geen weet. De voorgehouden moeilijkheden omtrent het onderkomen bij haar ooms zijn onvoldoende zwaarwichtig om te worden aangezien als een vorm van vluchtelingenrechtelijke vervolging.

Verzoekster verwijst in algemene zin naar de weinig benijdenswaardige toestand van de vrouwen in Irak. Zij blijft evenwel in gebreke deze toestand, wat haarzelf betreft, te relateren

aan een vluchtelingenrechtelijke vervolgingsgrond. Een "mensonwaardige positie", zo deze in haren hoofde al voorhanden is, volstaat daartoe niet.

In hoofde van verzoekster kan geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, (A)2, van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in aanmerking worden genomen.

4. Over de subsidiaire bescherming.

4.1. Verzoekster, die haar identiteit bewijst aan de hand van een originele identiteitskaart, vraagt in de meest ondergeschikte orde haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Zij verwijst hierbij naar de toestand in Irak, naar haar geslacht en naar haar status als ongehuwde moeder en ook naar de opname in de bestreden beslissing van een niet-terugleidingsclausule.

4.2.1. Verweerder stelt in zijn nota van 6 februari 2007 het volgende: *"Verweerder wijst in dit verband op de algemene situatie van onveiligheid en instabiliteit in Irak, zoals blijkt uit de bijlage die verweerder bij deze nota voegt. Het is daarbij van belang te beoordelen welke activiteiten appellante in het verleden gehad heeft, of zij voldoende geloofwaardig is en of zij al dan niet als burger beschouwd kan worden conform de definitie van subsidiaire bescherming. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. "*

Als bijlage aan zijn nota voegt verweerder een CEDOCA-antwoorddocument van 26 januari 2007 toe waarin een antwoord wordt verstrekt op de volgende vraag: *"Wat is de actuele situatie in Irak gezien in het kader van art. 48/4 §2 c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet?"*

4.2.2. Verweerder verklaart ter terechtzitting geen bezwaar te maken tegen de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4.3.1. Krachtens artikel 48/4, §1, van de wet van de voormelde 15 december 1980 wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9 ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

Te dezen kan worden aangenomen dat verzoekster voor haar aanvraag artikel 48/4, §2, c, van voormelde wet van 15 december 1980 inroept. Krachtens deze bepaling bestaat de *"ernstige schade"* uit *"ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."*

4.3.2.1. De wetgever heeft de begrippen *"internationaal of binnenlands gewapend conflict"* noch in de wettekst, noch in de voorbereidende werken gedefinieerd. Alsdan kan worden gesteund op de definitie van een intern gewapend conflict zoals zij terug te vinden is in artikel 1 van het tweede protocol bij de Geneefse verdragen van 12 augustus 1949, geratificeerd door de wet van 16 april 1986 (R.v.St.,X, nr. 165.476, 1 december 2006).

4.3.2.2. Luidens artikel 1 van het tweede protocol bij de Geneefse verdragen van 12 augustus 1949 zijn interne conflicten *"alle gewapende conflicten, waarop artikel 1 van het Aanvullende Protocol bij de Verdragen van Genève van 12 augustus 1949 betreffende de bescherming van slachtoffers van internationale gewapende conflicten (Protocol I) niet van toepassing is, en die plaatsvinden op het grondgebied van een Hoge Verdragsluitende Partij tussen de strijdkrachten van die Partij en dissidente strijdkrachten of andere georganiseerde gewapende groepen die, staande onder een verantwoordelijk bevel, het grondgebied van die Partij gedeeltelijk onder*

controle hebben op een zodanige wijze dat zij in staat zijn aanhoudende en samenhangende militaire operaties uit te voeren en de bepalingen van dit Protocol toe te passen."

De uitsplitsing van deze definitie levert de volgende vereisten op:

- de betrokken partijen zijn de strijdkrachten van de staat in kwestie en dissidente strijdkrachten;
- de dissidente troepen staan onder verantwoordelijk bevel en hebben controle over een gedeelte van het grondgebied, ongeacht de omvang van dit gedeelte;
- de militaire operaties zijn aanhoudend en samenhangend;
- beide partijen zijn in staat het protocol te implementeren.

4.3.2.3. Uit publieke bronnen blijkt dat bepaalde delen van Irak, ondermeer Bagdad, momenteel in een situatie van absolute chaos verkeren. Aan de ene kant voeren verschillende groeperingen (zowel soennitische als X milities en X) een strijd om de macht teneinde de toekomstige structuur en identiteit van Irak te bepalen. Aan de andere kant trachten de nationale veiligheidstroepen (X) en de coalitietroepen (X) de opstandelingen uit te schakelen (CRS Report for Congress, *Iraq: Post-Saddam Governance and Security*, 6 december 2006, <http://www.fas.org/>).

Een aanslag op de X moskee, een sjiiitisch heiligdom in Samarra, op 22 februari 2006 bracht een golf van sektarisch geweld teweeg. Terroristische groeperingen plannen dagelijks autobommen en (zelfmoord)aanslagen op strategische, drukke plaatsen zoals markten. Ontvoeringen, schietpartijen en moorden van burgers met een welbepaald profiel maken de regel uit. Dit alles leidt tot een hoog dodental en talloze burgerslachtoffers (ICRC, *Iraq: civilians continue to pay the highest price in the conflict*, 30 november 2006, <http://www.icrc.org/>).

Uit deze ononderbroken en georkestreerde militaire operaties op het terrein blijkt duidelijk dat de dissidente troepen een onmiskenbare hiërarchische structuur en organisatie vertonen en een duidelijk leiderschap hebben (zoals Moqtada Al-Sadr aan het hoofd van de sjiiitische milities, Abu Ayyub al-Masri ter vervanging van de overleden Abu Musab Al-Zarqawi aan het hoofd van AL-Qaeda), met een strak omlinjende ideologie (IAS Research Analysis: *Is Iraq in the grip of an "internal armed conflict" within the meaning of Article 15 of the Refugee Qualification Directive?*, <http://www.iasuk.org/>). Deze rebellen controleren ook telkens stadsgedeelten in verschillende grote steden (UNAMI, *Human Rights Report 1september - 31 oktober 2006*, <http://www.uniraq.org/>). Zij zijn geïnfiltrerd in verschillende politieke structuren (US Senate Armed Services Committee, *The Current Situation in Iraq: Testimony of Lieutenant General Michael D. Maples*, <http://www.armed-services.senate.gov/>) hetgeen impliceert dat zij in staat zouden zijn, indien zij dat wensten, om het materieel recht van het Protocol toe te passen.

4.3.2.4. De vereisten zijn vervuld om de situatie in Irak als een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 te kwalificeren.

4.3.2.5. De hiervoor beschreven algemene situatie, bevestigd in het door verweerder bijgebrachte CEDOCA-antwoorddocument van 26 januari 2007, is bedreigend voor de bevolking van bepaalde regio's in Irak en is aldus voldoende om te kunnen besluiten tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (R.v.St., X, nr. X, 1 december 2006).

4.3.3. Verweerder stelt verzoekers afkomst uit Bagdad niet in vraag. Geen element uit het dossier laat toe om van dit standpunt af te wijken. De wettelijke voorwaarden om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen zijn vervuld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 15 juni 2007 door:

dhr. F. HOFFER, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. G. OOGHE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

G. OOGHE.

F. HOFFER.